

เฮอร์ เบ็ต ซี. คี¹ (Herbert C. Quay) ได้กล่าวไว้ในหนังสือจูวีนล คิวลินชี (Juvenile Delinquency) ว่า อาชญากรรมหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากประเพณีและวัฒนธรรมที่สังคมนั้นวางไว้ และเขาถือว่าอาชญากรรมเป็นปัญหาของสังคมและเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมชนิดหนึ่ง

สัจฉกา สัจฉกาวิวัฒน์² กล่าวว่า อาชญากรรมคือการกระทำใด ๆ ที่ผิดกฎหมายและสังคมนั้นหวังจะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสังคมเป็นผู้รักษาให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น มาตรฐานแห่งความประพฤตินี้จะตราไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ หากไม่ได้อักษรไว้เป็นลายลักษณ์อักษรก็จะถือประเพณีหรือศีลธรรมจรรยาของชุมชนเป็นมาตรฐาน ดังนั้นอาชญากรรมทั้งหมดจึงถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่ชุมชนไม่เห็นด้วยอย่างแข็งแรง เนื่องจากว่าแต่ละสังคมมีมาตรฐานแห่งความดีไม่เหมือนกัน ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่าแต่ละสังคมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ พฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมจึงไม่คงที่ตามตัว

กรีซ ปัจฉิมสวัสดิ์³ กล่าวว่าอาชญากรรมหมายถึงการกระทำสิ่งที่ยกกฎหมายในขณะนั้นบัญญัติห้ามไว้หรือการละเว้นสิ่งที่ยกกฎหมายในขณะนั้นให้ทำและการกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยเจตนาในลักษณะที่จงใจ หรือคาดหมายผลแห่งการกระทำใดก็ดี ประมาทก็ดี

¹C, Quay, Herbert, Juvenile Delinquency, D. Van Nostrand Company, INC. New York, c 1965, p. 23.

²สัจฉกา สัจฉกาวิวัฒน์, "ปัญหาสังคม," วารสารราชทัณฑ์, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย. ปีที่ 20 เล่มที่ 1 มก.-กพ. 2515), หน้า 33.

³กรีซ ปัจฉิมสวัสดิ์, ร.ต.อ., "วิธีปฏิบัติเพื่อป้องกันอาชญากรรมโดยทั่วไป," (วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโท ภาค 2 คณะรัฐศาสตร์, พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2497), หน้า 8.

ชาย เสวีกุล⁴ กล่าวว่า อาชญากรรมหรือเราจะเรียกว่าการกระทำผิดหรือ จะเรียกว่าการละเมิดกฎหมายก็ตาม เป็นการกระทำของมนุษย์ หรือเรียกว่าพฤติกรรม พฤติกรรม อาจเป็นการกระทำอย่างใด ๆ ก็ได้ทั้งดีและไม่ดี พฤติกรรมที่ไม่ดีที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เราเรียกว่า เป็นการกระทำผิดหรืออาชญากรรม

ประเภทของอาชญากรรม

อาชญากรรมอาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท สุดแต่การแบ่งประเภทในทางกฎหมาย และผู้ศึกษาสถิติอาชญากรรมจะมีความมุ่งหมายอย่างไร ในสหรัฐอเมริกา องค์การ เอฟ.บี.ไอ.⁵ (Federal Bureau of Investigation) ได้ทำเอกสารเกี่ยวกับสถิติอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกา อาชญากรรมตามที่ เอฟ.บี.ไอ. ได้แยกประเภทไว้ในเอกสารนี้ แบ่งออกเป็น 2 พวก พวกที่ 1 (Class 1 Crimes) ได้แก่อาชญากรรมที่มีความร้ายแรง กล่าวคือ ร้ายแรงในด้านการกระทำผิดแต่ละครั้ง และร้ายแรงเกี่ยวกับจำนวนครั้งของการกระทำผิด ซึ่งมีผลส่วนรวมทำให้เกิดความเสียหายในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก อาชญากรรมพวกที่ 1 นี้ แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. ฆาตคนตาย
  - ก. โดยเจตนาและไม่เจตนา
  - ข. โดยประมาท
2. ข่มขืน
3. ปล้นทรัพย์ รวมทั้งชิงทรัพย์ด้วย

⁴ชาย เสวีกุล. พ.ศ.อ., อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514), หน้า 170.

⁵Federal Bureau of Investigation, Uniform Crime Reports for the United States, 1972 (Washington: Government Printing Office, 1962), p.3.

4. ทำร้ายร่างกายโดยเจตนาฆ่า
5. ลักทรัพย์โดยการเจาะ รั่ว ไข เข้าไปในอาคารสถานที่
6. ลักทรัพย์ธรรมดา
7. ลักทรัพย์

ส่วนอาชญากรรมพวกที่ 2 (Class 2 Crimes) นั้น เป็นคดีที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าอาชญากรรมพวกที่ 1 และมีจำนวนรวมด้วยกัน 20 ประเภท เช่น ทำร้ายร่างกาย ปลอมแปลงเอกสารและเงินตรา ยักยอก นอโง รั่วของโจร พกอาวุธหรือมีอาวุธไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โสเภณี ความผิดทางเพศนอกจากข่มขืน คนผิดเกี่ยวกับครอบครัวและเด็ก ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.สุรา ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.การพนัน เมาสุรธาบาดะวาด จรจัด แสดงอาการเป็นที่รบกวนปกติสุขผู้อื่น ขับรตขณะเมาสุรธา ความผิดต่อพ.ร.บ.จราจร

สำหรับประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับฝ่ายปราบปรามและฝ่ายปกครอง แบ่งคดีอาชญากรรมออกเป็น 2 ประเภท คือคดีอุกฉกรรจ์ และคดีธรรมดา ทั้งนี้เพราะคดีอุกฉกรรจ์นั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีวิธีปฏิบัติและวิธีรายงานเป็นพิเศษแตกต่างไปจากคดีอาชญากรรมธรรมดา เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก ได้แก่ ฆ่าคนตายโดยเจตนา ปล้นทรัพย์ชิงทรัพย์และวางเพลิง ส่วนคดีอาชญากรรมตาก็คือ คดีอาชญาอื่น ๆ ทั้งหมดซึ่งไม่ใช่คดีอาชญา 4 ประเภทนี้ ยังมีการแบ่งอีกแบบหนึ่งคือการแบ่งประเภทของอาชญากรรมตามกฎหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 12 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ความผิดเกี่ยวกับการค้า ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง และ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์⁶

⁶วิธี วิภะนันทน์ และ วารุณี อารมย์สุข, ประมวลกฎหมายอาญา วิธีพิจารณาความอาญา พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวง, (พระนคร . โรงพิมพ์ดำรงธรรม 2514), หน้า 1 - 8.

ประเภทของอาชญากร

กรีซ ปัจฉิมสวัสดิ์⁷ แบ่งอาชญากรออกเป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ

1. อาชญากรแท้ หมายถึงอาชญากรที่ประกอบกรรมทำชั่วด้วยเจตนาร้าย มีความตั้งใจที่จะกระทำความผิดโดยไม่มีเหตุผลในทางร่างกาย จิตใจ หรือสิ่งแวดล้อมที่บกร่องอันจะพึงได้รับความเห็นใจ เช่น การปล้นทรัพย์เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน โดยถือเอาความสะดวกสบายเป็นที่ตั้ง เป็นต้น
2. อาชญากรเทียม ได้แก่อาชญากรที่กระทำความผิดโดยมิได้ประกอบด้วยเจตนาชั่วร้าย เช่น การฆ่าคนตายเพื่อป้องกันตัวอันสมควรแก่เหตุ การกระทำผิดโดยประมาท การกระทำผิดที่เกิดจากการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ เช่น กำลังจะอดตาย หรือเกิดจากการถูกข่มเหง รังแกอย่างแสนสาหัสโดยไม่เป็นกรรม จึงกระทำออกไปบ้าง หรือการกระทำผิดในขณะจิตฟั่นเฟือน เหล่านี้เป็นต้น
3. อาชญากรชั้นสูง (Upper World) ได้แก่อาชญากรที่กระทำความผิดโดยใช้ความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ หรือโดยการอาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ เป็นต้น ผู้ร้ายหรืออาชญากรประเภทนี้มักจะรอดพ้นจากเงื้อมมือของกฎหมายไปได้ เป็นโอกาสให้ผู้ร้ายปกปิดกรรมชั่วของตน หรือสั่งคนองข้ามตัวเขาไป และปล่อยให้ผู้ร้ายประเภทนี้คลุกเคล้าอยู่ในสังคมในฐานะพลเมืองคืออย่างลอบนวลเป็นส่วนมาก อาชญากรชั้นสูงนี้นับว่ามีภัยต่อสังคมอันควรที่จะได้คนควา สนใจเพื่อป้องกันและปราบปรามเป็นพิเศษ
4. อาชญากรสามัญ (Under World) ได้แก่อาชญากรที่กระทำผิดไปโดยปราศจากเล่ห์กะเท่ห์ หรืออาศัยสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นโล่ห์กำบังการกระทำผิดของเขา ส่วนมากกระทำผิดกันตรง ๆ และหลบหลีกเจ้าหน้าที่และกฎหมายชนิดหลบมุมแบบเสี้ยง โขคยิ่ง คว้าร้ายประเภทอาชญากรชั้นสูง ผู้ร้ายประเภทนี้ปราบปรามป้องกันได้ยากกว่าผู้ร้ายชั้นสูง แต่มีอยู่มาก และมีอยู่ในหมูชนทั่วไป

⁷กรีซ ปัจฉิมสวัสดิ์, ร.ค.อ. เรื่องเดียวกัน, หน้า 15 - 16.

ชาย เสวีกุล⁸ ได้แบ่งอาชญากรออกเป็น 9 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. ผู้กระทำผิดโดยฉิวเฉิบ พวกนี้เป็นพวกที่เคารพต่อกฎหมาย หากแต่ถือความสะทกสะบายเป็นที่ตั้ง เช่น จอกรถในที่ห้ามจอด เป็นต้น
  2. อาชญากรผู้กระทำผิดเป็นครั้งคราว พวกนี้มักมิใช่เกิดจากความผิดปกติอะไร เป็นพวกที่เคารพกฎหมายเช่นกัน แต่อาจจะเกิดเพราะความเลินเล่อ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือสะเพร่า เป็นต้น
  3. อาชญากรผู้กระทำผิดเพราะถูกกดดันทางจิตใจอย่างแรง อาจจะทำให้ขาดความยับยั้งสติ และกระทำความผิดได้
  4. อาชญากรผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการเงิน
  5. อาชญากรที่กระทำผิดคิดนินสัย พวกนี้ไม่สามารถทำตนให้เข้ากับมาตรฐานของสังคมได้ นึกอยากจะทำอะไรก็ทำ เช่น พวกคดียาเสพติด
  6. อาชญากรอาชีพ พวกนี้จะทำมาหาเลี้ยงชีพโดยการกระทำทุจริตผิดกฎหมายตลอดเวลา เช่น พวกลักพวกขโมย พวกย่องเบา จนติดเป็นนิสัย และไม่ประกอบอาชีพอื่น
  7. องค์การอาชญากร อาชญากรประเภทนี้จะประกอบอาชญากรรมร่วมกันเป็นหมู่ โดยมีการวางแผน มีหัวหน้า แบ่งกันเป็นสาย เช่น พวกค้ายาเสพติด ค้าโสเภณี
  8. อาชญากรที่จิตผิดปกติ
  9. อาชญากรที่ไม่เจตนาชั่วร้าย เช่น ความเชื่อของเขาขัดต่อกฎหมาย เป็นต้น
ผู้ร้ายประเภทลักทรัพย์ อาจแบ่งออกเป็นพวกใหญ่ ๆ ได้ดังนี้⁹
1. จำพวกลักทรัพย์ตาม เกษต ดานบ้านเรือน

⁸ชาย เสวีกุล, พ.ศ.อ. เรื่องเดียวกัน, หน้า 17 - 29.

⁹วุทธิ จำปรัตน์, พ.ศ.อ. "การสืบสวนเกี่ยวกับคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์" เอกสารประกอบคำบรรยายแก่นักเรียนอบรมที่บรรจหรือโอนมาเป็นข้าราชการตำรวจที่มียศ, 2514, หน้า 6.

2. จำพวกดวงกระเป่า ตักสร้อยคอ และวังราว
3. จำพวกของ เบา
4. จำพวกลัทธิพโยกโยม้าย

สาเหตุของอาชญากรรม

หมายเหตุ

คำว่า "สาเหตุของอาชญากรรม" 1/ คนเหตุ มูลเหตุหรือที่มาต่าง ๆ ซึ่งทำให้อาชญากรรมเกิดขึ้น ตามปกติมนุษย์เราโดยทั่วไปย่อมไม่มีผู้ใดอยากประกอบอาชญากรรม เว้นเสียแต่ผู้ที่มีสันดานเป็นผู้ร้ายมาแต่กำเนิด ซึ่งมีจำนวนน้อย นอกจากนั้นบุคคลที่กลายเป็นอาชญากรก็เพราะถูกบีบบังคับจากสาเหตุภายนอกประการ

จากเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ของกรมตำรวจ¹⁰ ได้แบ่งสาเหตุของอาชญากรรมออกเป็น 2 ประการคือ สาเหตุแท้และสาเหตุเฉพาะคดี

สาเหตุแท้ของอาชญากรรม ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ คือ สาเหตุทางสรีรวิทยา ได้แก่ ร่างกายซึ่ง สภาพไม่ปกติหรือทุพพลภาพ ซึ่งอาจเป็นเพราะอวัยวะบางส่วนพิการไปหรือตอมบางอย่างผิดปกติก็ไ้ หรือจิตใจ ซึ่งหมายถึงธรรมชาติที่รูปร่างต่าง ๆ มีความผิดปกติมาแต่กำเนิด เช่น เป็นโรคจิตทรมานตนเองบุคคล บัญญาอ่อน วิกลจริต เป็นต้น บุคคลที่มีความผิดปกติในทางร่างกายและจิตใจนั้น ย่อมบังเกิดบ่มค้อย ไม่อยากพบปะกับใคร ๆ มักจะเข้ากับบุคคลชั้นเดียวกันกับตนมีค้อยไ้ และถ้ามึง ใญ่ไปคบกับบุคคลชั้นต่ำที่มีความฉลาดไหวพริบดีกว่าในกานเล่ห์เหลี่ยมกลโกง หรือกลวิธีในทางทุจริตประการต่าง ๆ ก็เลยถูกชักจูงไปเข้ากลุ่มและมีว่สมอยู่กัพวกเขาชญากร เมื่อมีความชำนาญใน

¹⁰ตำรวจ, กรม. "สภาพและสาเหตุของอาชญากรรม," เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, 22-26 ธันวาคม 2512 (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยมิตรการพิมพ์, 2512), หน้า 33 - 43.

กลวิธีการทุจริตต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ก็อาจประกอบอาชญากรรมได้โดยง่าย สาเหตุแท้ก็
ประการหนึ่งคือสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมในทางสังคมและเศรษฐกิจ โฉมเก่า

จำนวนประชากร เมื่อจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมก่อให้เกิด
ปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจตามมา ซึ่งถ้าไม่สามารถแก้ไขได้ก็จะทำให้ประชาชนที่ไม่
สามารถต่อสู้ในการประกอบอาชีพและหน้าที่พึง หันเข้าหาหรือยึดเอาอาชญากรรมเป็นทางหา
เลี้ยงชีพโดยทุจริตได้

สภาพครอบครัว ย่อมมีอิทธิพลบีบบังคับให้บุคคลกลายเป็นอาชญากรไปได้ตั้งแต่
เยาว์วัย เช่น ครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาแยกกันอยู่ ครอบครัวที่ขาดบิดาหรือมารดา
หรือครอบครัวที่พ่อแม่มีการทะเลาะกันไม่เว้นแต่ละวัน สภาพของครอบครัวที่กล่าวมานี้ทำให้
เด็ก ๆ ซึ่งขาดการดูแลอบรมสั่งสอนไม่ยอมอยู่บ้าน จึงเตร็ดเตร่ออกไปหาความสบายใจ
นอกบ้าน ในที่สุดก็ไปเข้าพวกเข้าหมู่กับเด็ก ๆ ที่ตกอยู่ในสภาพอย่างเดียวกัน เมื่อเกิดการขาด
แคลนและความบีบบังคับกัน ๆ เข้าก็เลยทำให้กลายเป็นอาชญากรไปโดยง่าย

การครองชีพและความยากจน เป็นสาเหตุแวดล้อมประการหนึ่งที่สำคัญทำให้บุคคล
ประกอบอาชญากรรม ผู้ที่อยู่ในฐานะยากจนนี้ จิตใจและอารมณ์มักไม่เป็นปกติ จะต้องต่อสู้
เพื่อเอาตัวรอดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น

การว่างงาน เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง เพราะคนที่ว่างงานย่อมจะขาด
รายได้และอาจเกิดอารมณ์ครุ่นคิดแต่ในทางที่ชั่วร้ายต่าง ๆ ผู้ที่กระทำความผิดส่วนมากมัก
ปรากฏว่าได้ใช้เวลาว่างไปในทางที่ผิด อย่างในกรณีของชาวไร่ชาวนา เมื่อหมดฤดูการ
ทำนาหรือเก็บเกี่ยวเสร็จเรียบร้อยแล้วและมีเงินอยู่ในมือก็ใช้เวลาที่ว่างไปในทางอามุช
เป็นส่วนใหญ่ เช่น เที่ยวเตร่ คีฬสุรา หรือเล่นการพนัน เมื่อเสียการพนันก็จะหันเข้าหา
วิธีการอันผิดกฎหมาย เช่น ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ และการค้ำสุราก็อาจเป็นเหตุให้เกิดการ
ฆ่ากันตาย หรือการวิวาททำร้ายร่างกายด้วยสาเหตุเพียง เล็กน้อยได้

ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม ปัจจุบันนี้ความเจริญทางค่านวัตถุโลกาวินาศไป
อย่างมาก ส่วนความเจริญทางจิตใจหรือศีลธรรมไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กัน บุคคลที่ขาดการศึกษา
และการอบรมทางจิตใจที่ดี เมื่อเกิดความรู้สึกอยากได้อยากมี เพื่อแสวงหาเครื่องบำรุงความ
สุขให้แก่ชีวิตก็อาจแสวงหาโดยทางทุจริต หรือประกอบอาชญากรรมขึ้นได้โดยง่าย

สาเหตุเฉพาะคดี เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย อาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น ความอาฆาตโกรธเคือง เมาสุรา ชู้สาว รั้งจ้าง ถูกโกง ถูกรังแก วิวาท หมิ่นประมาท ผลประโยชน์ขัดกัน และอารมณ์ไม่ปกติ เป็นต้น ความผิดฐานปล้นทรัพย์ มีสาเหตุเนื่องมาจาก ความประสงค์ต่อทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ โดยมีมูลเหตุมาจากความยากจน อาชีพฝืดเคือง หาเงินไม่พอแก่การเลี้ยงชีพ วางงาน การพนัน อาฆาต แข่งขันการค้า เป็นต้น

ความผิดฐานลอบวางเพลิง มีสาเหตุจากกรณีพิพาทการขับไล่ที่ทำกิน หรือที่อยู่อาศัย วิวาท ผลประโยชน์ขัดกัน การค้าขายขาดทุน หวังเงินประกัน ทำลายหลักฐานและการก่อวินาศกรรม เป็นต้น หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ มีสาเหตุมาจากหวังผลกำไรอย่างงาม อยากรู้ยากลอง อยากรักษาโรคบางอย่าง เพื่อระงับความผิดหวัง เป็นต้น

องค์การ เอฟ.บี.ไอ.¹¹ (F.B.I.) ได้กล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆ ในการประกอบอาชญากรรม (Crime Factors) มีดังนี้

ความหนาแน่นและขนาดของประชากรในสังคมและสถานที่ตั้งของสังคมนั้น
ลักษณะสภาพทางสังคมของประชากร ได้แก่ หมวดอายุ เพศ และเชื้อชาติ
ฐานะทาง เศรษฐกิจและระดับประเพณีของประชากร
ภูมิอากาศและฤดูกาล
การศึกษา การพักผ่อนหย่อนใจ ศาสนาของประชากร
ประสิทธิภาพของตำรวจ
นโยบายในการฟ้องร้องและศาล
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อกฎหมายของบ้านเมือง

นักอาชญาวิทยา ศาสตราจารย์ ฮัทเทอร์แลนด์¹² (E.H. Sutherland) ได้ตั้งทฤษฎี

¹¹ Federal Bureau Investigation, op.cit., p. 1.

¹² E.H. Putherland and Donal R. Principle of Criminology, (Cressey, 6th ed., Chicago, Lippincott, c 1960), p. 89.

ผลต่างของการสมาคมในการก่อให้เกิดอาชญากรรม (Differential Association) ซึ่งมี
หลักหรือแก่นของทฤษฎีอยู่ว่า การที่คนเราประพฤติเช่นนั้นก็เพราะอิทธิพลของปัจจัยทางสังคม
และศีลธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่านิยมอาชญากรรม เขากล่าวว่า

อาชญากรรมไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้ขึ้น

การเรียนรู้มีความหมายรวมทั้งในค่านิยมวิชาการและในค่านิยมศีลธรรม

หน่วยสังคมเบื้องต้น เป็นมูลฐานอันสำคัญในการที่คนเราเรียนรู้การประกอบ

อาชญากรรม หน่วยสังคมเบื้องต้น ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนเล่น ฯลฯ

การที่คนเรากลายเป็นอาชญากร เพราะความรู้สึกในค่านิยมที่โน้มเอียงไปในทาง
ฝ่าฝืนกฎหมายมีอยู่เหนือความรู้สึกว่าควรปฏิบัติตามกฎหมาย

ความรุนแรง อันมีความสำคัญและความยาวนานของ ระยะเวลาที่มีสิ่งยั่วยุเป็น
เครื่องวินิจฉัยถึงปฏิกิริยาของการที่จะแสดงออกไปในทางอาชญากรรม

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการอาชญากรรมวิจัย¹³ ประจำปี 2499 ได้มีการ
ประชุมเพื่อพิจารณาถึงสาเหตุและการป้องกันอาชญากรรมทั่วประเทศ ได้แบ่งแยกถึงสาเหตุ
หรือภาวะซึ่ง เป็นเหตุชักนำไปให้เกิดอาชญากรรม พอสรุปได้ดังนี้

การปกครองไม่ยุติธรรม เจ้าพนักงานหาประโยชน์ใส่ตนมากเกินไป และช่วย
เหลือแต่พวกของตน

การพนัน

สุรา

ขาดการศึกษาและศีลธรรมเสื่อม

การอาชีพผิดเคือง ความขาดแคลน มีหนี้สิน

ความอาฆาตมาดร้าย

¹³ กรมตำรวจ "เผยแพร่ความรู้," รายงานการประชุมคณะกรรมการอาชญากรรม
วิจัย (พระนคร : โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2500), หน้า 11 - 12.

การแสดงอิทธิพล (เบง)

สันดานชั่ว มีนิสัยเป็นโจรหรือเป็นบุคคลอันธพาล

ความคิดคะนองของ เด็กวัยรุ่นซึ่งขาดความยั้งคิดหรืออวดอิทธิพล

ชู้สาว

ความโลภ

จิตทรมานและวิกลจริต

สง่า ลีละสมิต¹⁴ ได้แบ่งแยกสาเหตุของอาชญากรรมในประเทศไทยไว้ 4 พวก
ด้วยกันคือ

1. สาเหตุทางเศรษฐกิจ เนื่องจากจำนวนประชากรของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราสูงทำให้ส่งผลในทางต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นสาเหตุของอาชญากรรม ได้แก่ ปัญหาความยากจนของประชาชน ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาการครองชีพสูง ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ฯลฯ

2. สาเหตุทางสังคมและวัฒนธรรม ความประพฤติกเล่และจิตใจของประชาชนบางกลุ่มเสื่อมลง ไม่ยึดมั่นในวัฒนธรรมและศีลธรรมอันดีงาม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นสิ่งยั่วยุให้ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนประพฤติกเล่ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เหมาะสมและชักนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมในที่สุด ปัญหาสังคมที่นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ การกระทำผิดของเด็ก การค้าประเวณี การทึคสุรา การกึคยาเสพติดให้โทษ การกึคการพนัน การจรจึคและขอทาน เป็นต้น

3. สาเหตุทางการเมือง การบีบบัคจากภายนอกประเทศ ภัยจากการกระทำของผู้ออกการร้าย

4. สาเหตุทางชีวภาพและจิตภาพ การที่อาชญากรกระทำผิดซ้ำและรุนแรงนั้น มักจะมีความบกพร่องทางชีวภาพและทางจิตได้

¹⁴สง่า ลีละสมิต, อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาพิศดาร (ตอน 1) อาชญาวิทยา, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514), หน้า 26 - 34.

อาชญากรรมบางประเภทอาจเกิดจากหลายสาเหตุผสมผสานกันและอาชญากรรมบางประเภทอาจเป็นผลของอาชญากรรมประเภทอื่น หรืออาชญากรรมประเภทหนึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดอาชญากรรมประเภทอื่นได้ด้วย

ชาย เสวีกุล¹⁵ ได้กล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลโน้มน้าวให้เกิดการประกอบอาชญากรรมมีดังนี้

1. ปัจจัยในทางชีววิทยา การถ่ายทอดความไม่สมบูรณ์หรือลักษณะของร่างกายและจิตใจมีความสำคัญอยู่มาก

2. ปัจจัยในทางร่างกาย ร่างกายผิดปกติอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ อาจทำให้คนเราถึงกับประกอบอาชญากรรมได้

3. ปัจจัยในทางจิตวิทยา เช่น ได้รับการอบรมมาผิด ๆ หรือมีประสบการณ์ที่ไม่ดีมาตั้งแต่ยังเยาว์วัย จะทำให้ผู้นั้นมีความคิดที่ผิดเพี้ยนเหวี่ยงไปนอกแนวทางที่มนุษย์ธรรมดาเขาคิดกัน

4. ปัจจัยทางครอบครัว ครอบครัวย่อมมีอิทธิพลมากต่อความประพฤติของเด็ก เช่น ถ้าเป็นครอบครัวที่ยากจน อยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี เด็กจะเห็นแต่ตัวอย่างไม่ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลครอบงำให้เด็กประพฤติผิด ดำเนินชีวิตที่ผิด ๆ และกลายเป็นอาชญากรในเมื่อเติบโตโตโตโตโตโต

5. ปัจจัยเกี่ยวกับความยากจน ความยากจนเป็นความทุกข์ทรมาน ทุกคนไม่ต้องการ บางครั้งอาจจะหาสิ่งตอบแทนช่วยการกระทำทุจริตผิดกฎหมายก็ได้

6. ปัจจัยในทางชุมชนชน ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่ง ได้มีนักอาชญาวิทยาหลายท่านที่ทำการค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่ ศาสตราจารย์ คาร์เบรียล ทาร์ต (Gabriel Tard) คลิฟฟอร์ด ชอว์ (Clifford Shaw) เฮนรี เมชิว (Henry Maghew) ผลของการวิจัยเป็นที่สอดคล้องกันว่า ย่านชุมชนชนต่าง ๆ มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของมัน มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ กัน บริเวณย่านการค้าหรือที่เรียกว่าย่านธุรกิจ และย่านที่มีโรงงานอุตสาหกรรม

¹⁵ชาย เสวีกุล, พ.ศ.อ., เรื่องเดียวกัน, หน้า 55 - 56.

จะมีอาชญากรรมมากกว่าบ้านอื่น ๆ

7. ปัจจัยทางวัฒนธรรม คือแนวทางชีวิตในการประพฤติตนของกลุ่มชน บุคคล บางกลุ่มมีความเชื่ออย่างหนักแน่นในวัฒนธรรมของเขา ซึ่งบางครั้งก็ฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมือง อาจเป็นผลร้ายต่อสังคมทั่วไปก็ได้

จากรายงานการประชุมว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมที่เมืองมิแกน อิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2499¹⁶ ได้พิจารณาถึงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรม กล่าวหา ภัยอันตรายต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นได้จากสาเหตุต่าง ๆ เช่น จากความประมาท ความโง่เขลา รู้เท่าไม่ถึงการณ์ การขาดการศึกษา ผู้ประสาทออกมาแต่กำเนิด ผู้เกิดมามีโรคประจำอันทำให้ความวิปริตทางจิตใจ ผู้เขว้าวัยอันไม่สามารถบังคับตนเองได้

สุวิทย์ โสคติทัต¹⁷ ได้กล่าวถึงสาเหตุที่จะนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมทางเพศ มีอยู่ 2 ประเภท คือ เกิดจากความผิดปกติของเด็กร่วมและความผิดปกติของจิต ซึ่งแบ่งออกเป็น

พวกชอบรวมเพศเดียวกัน (Homosexual)

พวกชอบชำเราศพ (Necro Phililia)

พวกมักมากในกามารมณ์ (Sex Menace)

พวกที่มีอารมณ์ทางเพศต่อเมื่อได้เห็นโลหิตหรือความเจ็บปวดของผู้อื่น เสียก่อน
(Sadism)

พวกสุดท้ายคือพวกที่มีอารมณ์ทางเพศต่อเมื่อตัวเองถูกทำให้เจ็บปวดทรมาน
(Machochism)

¹⁶ กรมตำรวจ, "เผยแพร่ความรู้," รายงานการประชุมว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมที่เมืองมิแกน (อิตาลี) พ.ศ. 2499, (พระนคร: โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2500), หน้า 17.

¹⁷ สุวิทย์ โสคติทัต, พ.ศ. อ. "ความผิดทางเพศ," เอกสารประกอบการบรรยายแก่นักเรียนอบรมที่บรรจุและโอบมาเป็นข้าราชการตำรวจที่มียศ, พ.ศ. 2514, หน้า 11.

วุทธิ จำปรัตน์¹⁸ ได้แบ่งมูล เหตุที่จะเกิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ไว้ดังนี้

ก. มูลเหตุเพราะความประมาทของฝ่ายเจ้าทรัพย์

1. กอน เขานอนหรือกอนไปทำธุริกิจนอกบ้านไม่ปิดประตูหน้าต่างหรือสำรวจ
กลอนและกุญแจบ้านที่เก็บทรัพย์เสียกอน
2. ไม่พยายามเก็บทรัพย์ไว้ในที่ปลอดภัย ทรัพย์มีค่าบางอย่าง อาทิ เครื่อง
เพชร ของรูปพรรณมีค่ามาก เมื่อใช้แล้วแทนที่จะนำมาเก็บให้มีที่ซิดปลอดภัย กลับวางไว้ใน
ที่เปิดเผย เห็นง่าย ซึ่งอาจหยิบฉวยไปได้ง่าย
3. ขาดการเอาใจใส่ดูแลทรัพย์ของตน ในเมื่อทรัพย์นั้นมีประกัน เพราะ
เชื่อว่า เมื่อทรัพย์หาย ถึงอย่างไรเสียก็จะต้องได้เงินทดแทน
4. ว่างวางใจคนบ้านเดียวกันเกินไป เช่น ปล่อยให้คนใช้ดูแลบ้านแทนโดย
ลำพัง บางรายมอบกุญแจบ้านให้กวย เป็นโอกาสให้คนใช้ด้วยกันหรือคนภายนอกใช้กุญแจ
นั้นไขเข้ามา ทำการลักทรัพย์ในบ้านได้โดยสะดวก
5. รับคนทุจริตไว้ในบ้านโดยไม่สืบความประพฤติเสียก่อน
6. จัดระเบียบคนเข้าออกบ้านไม่ดี เมื่อปล่อยให้คนภายนอกเข้าออกได้
ง่าย ๆ การลักทรัพย์ก็จะตามมา
7. เป็นเพทุบายของ เจ้าทุกหน้าความเท็จมาแจ้งว่าทรัพย์หาย เพื่อหวังเงิน
ค่าตอบแทน ในเมื่อทรัพย์มีประกัน หรือเพื่ออำพรางข้อเท็จจริง เช่น สามีหรือภรรยาเสีย
การพนัน แลวมาแถลงแจ้งความว่าถูกลักทรัพย์

ข. มูลเหตุทางฝ่ายโจรกรรม

1. เกิดขึ้นจากนิสัยสันดานโดยแท้จริง คนประเภทนี้ยากที่จะกลับตัวได้ แม้
จะเคยต้องโทษมาแล้วก็ครั้งก็หนีก็ตาม ไม่เข็ดหลาบ พันโทษแล้วก็ทำผิดอีก
2. ความจำเป็นบีบบังคับ เช่น ภรรยาจะคลอดบุตรไม่มีเงิน จำเป็นต้อง

¹⁸ วุทธิ จำปรัตน์, พ.ศ.อ. เรื่องเดียวกัน, หน้า 12.

กระทำผิดหาเงินมาใช้

3. เป็นคนโง่งาน เพราะมีนิสัยเกียจคร้าน ไม่ประกอบอาชีพมาแต่แรกหรืออาชีพต้องขาดไปเพราะเหตุบางประการ เช่น ต้อง โทษเสียนาน เมื่อหมดหนทางก็ต้องหันมากระทำผิด

4. ยึดถือเป็นอาชีพ เช่น เสาะแสวงหาทรัพย์ซึ่งกำลัง อยู่ในความนิยม นำไปจำหน่ายโดยทุจริต เช่น ลักคัดเสียบพระพุทธรูปขายให้ชาวต่างประเทศ เป็นต้น

5. สาเหตุขงใจหลายประการให้กระทำ เช่น ทรัพย์ดังของมีค่าตั้งอยู่ล่อตาสถานที่เก็บทรัพย์ขาดการป้องกัน สามารถเข้าไปลักทรัพย์ได้ง่าย ภูมิประเทศในย่านนั้นอำนวยโอกาสให้

อนันต์ แจงกลิน¹⁹ ได้กล่าวถึงมูลเหตุจากหนังสือพิมพ์ในการช่วยส่งเสริมให้ประกอบอาชีพการงาน ดังนี้ หนังสือพิมพ์ประเภทรายงานข่าวอาชญากรรม เป็นหนังสือพิมพ์ที่ประชาชนนิยมอ่าน วิธีเสนอข่าวบางอย่างจะกลายเป็นเรื่องส่งเสริมอาชญากรรมในทางอ้อม นักอาชญาวิทยาหลายท่านเชื่อว่าหนังสือพิมพ์มีส่วนในการทำให้เกิดผู้ร้ายวัยรุ่น และมีส่วนในการส่งเสริมอาชญากรรมทุกประเภท เช่น

1. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมอาชญากรรมโดยการสอนศิลป์ใจ เพราะวิธีประกอบอาชญากรรมที่แนบเนียนหลักแหลมมักจะปรากฏทางหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ

2. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมอาชญากรรมโดยการทำให้อาชญากรรมเป็นเรื่องน่าพิสมัยรวดเร็วและน่าตื่นเต้น ทั้งนี้การเขียนข่าวอาชญากรรมนั้น บางทีก็ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการประกอบอาชญากรรมเป็นเรื่องง่าย ได้เงินเร็ว เช่น ข่าวเรื่องคนใช้หายตัวไปพร้อมเครื่องเพชร ฯลฯ

3. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมอาชญากรรมโดยการยกย่องอาชญากรรม เช่น ตั้งสมญาให้เป็นเกียรติ เสือโบ ชุนโจ้งหัวก อ้ายตื่นแมว ฯลฯ

¹⁹อนันต์ แจงกลิน, "สาเหตุของการประกอบอาชญากรรม," วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 20 เล่มที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2515, (พระนคร: โรงพิมพ์มหาดไทย, 2515), หน้า 51.

4. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมอาชญากรรมโดยการแสดงความเห็นอกเห็นใจอาชญากร เช่น การเขียนข่าวลักษณะ เขาถูกบังคับให้ เป็นโจร เป็นต้น

5. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมอาชญากรรมโดยการล้อเลียนขบวนการ รุคิธรรม เช่น การเขียนเรื่องขบวนการ รุคิธรรมในทำนอง เยาะเย้ย ล้อเลียนให้กลายเป็นหัวตลก เป็นต้น

นอกจากนี้ นักอาชญาวิทยาหลายท่านสรุปว่า แม้หนังสือพิมพ์จะมีส่วนส่งเสริมอาชญากรรม อยู่บ้างก็นับว่า เป็นส่วนน้อย เมื่อเทียบกับภาพยนตร์หรือโทรทัศน์

สภาพของอาชญากรในปัจจุบัน

คำว่า "สภาพของอาชญากรรม"²⁰ หมายความว่าถึงลักษณะ รูป แบบ ตลอดจนวิธีการ กระทำ ความผิดต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดโทษไว้ ในสมัยก่อนสภาพของอาชญากรรมมักจะเป็น ไปในลักษณะปกติธรรมดา ไม่รุนแรงและไม่มีแผนการใด ๆ อาชญากรเคยกระทำความผิด ประเภทใด ด้วยวิธีการอย่างใด ก็มักจะปฏิบัติกรในทำนองเดียวกันนั้น แต่มาในสมัยนี้ สถานการณ์ของบ้านเมืองผันแปรไป ทำให้สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และกิจกรรมพลอย เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย สภาพของอาชญากรรมก็เปลี่ยนแปลงแตกต่างออกไปจากสมัยก่อน ๆ เช่น มีการวางแผนเตรียมการต่าง ๆ ก่อนที่จะประกอบอาชญากรรม บางครั้งก็มีการกระทำ ที่รุนแรง เฉียบขาดประกอบไปด้วยคังต่อไปนี้

1. วิธีการในการประกอบอาชญากรรมได้มีการพลิกแพลงยิ่งขึ้นกว่าเดิม แผน ประทุษกรรมในการกระทำผิดแต่ละประเภท ได้มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยใช้เครื่องมือชนิด ใหม่ ๆ แตกต่างไปจากเดิม และวิธีการที่ไ้ก็แนบเนียนขึ้นเป็นอันมาก แม้ในความผิดประเภท

²⁰ กรมตำรวจ, "สภาพและสาเหตุของอาชญากรรม," เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, 22 - 26 ธันวาคม 2512 (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยมิตรการพิมพ์, 2512), หน้า 1 - 4.

เดียวกัน แผนประทุษกรรมนั้นจะไม่เหมือนกัน แต่อาจมีส่วนคล้ายคลึงกันได้ ยิ่งกว่านั้น
 แผนผู้กระทำความผิดจะเป็นคนคนเดียวกันก็ตาม วิธีการกระทำในครั้งก่อนกับครั้งหลังก็ยิ่งอาจ
 แตกต่างกันอยู่นั่นเอง เมื่อกระทำความผิดแล้วรู้จักวางแผนในการหลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 และเตรียมการต่อสู้คดีขึ้นเป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากได้รับความรู้ความชำนาญมากขึ้นนั่นเอง
 หรือกระทำความผิดแล้วมีการอำพรางความผิดและกลบเกลื่อนร่องรอย เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ติดตามแกะรอยหรือสืบสวนติดตามได้โดยสะดวก และมีจำนวนไม่น้อยที่หลุดพ้นจากการจับกุมไปได้

2. ในการประกอบอาชญากรรม ปรากฏว่ามีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ขึ้นกว่า
 เจิม ทั้งนี้เพื่อให้การกระทำความผิดได้รับผลเต็มที่โดยรวดเร็ว เมื่อกระทำความผิดแล้วจะได้
 รับหลบหนีเจ้าหน้าที่ไปโดยฉับพลัน เช่น ใช้อาวุธปืนชนิดร้ายแรง มีปืนยิงเร็ว ปืนกลและวัตถุ
 ระเบิด เป็นต้น อาชญากรบางจำพวกนอกจากจะใช้อาวุธร้ายแรง ยานพาหนะที่มีความเร็ว
 สูงแล้ว ยังใช้วิทยุและรหัสในการติดต่ออีกด้วย การใช้วิทยุและรหัสเช่นนี้ย่อมจะช่วยให้การ
 ปฏิบัติงานของตนได้รับผลอย่างกว้างขวาง และกว่าเจ้าหน้าที่จะสืบทราบถึงพฤติการณ์ใดก็ตาม
 เสียเวลานานมาก สำหรับพวกก่อการร้ายนั้นบางพวกได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศหรือ
 มีกำลังเงินมาก จึงสามารถมีอุปกรณ์ในการรบแบบกองโจรที่ขึ้น

3. นอกจากอาชญากรรมธรรมดาแล้ว ยังมีอาชญากรรมทางการเมือง คือ
 อาชญากรรมในรูปผู้ก่อการร้าย หรือพวกนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ อาชญากรรมประเภทนี้ได้
 เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในรูปก่อการร้าย การฆาตกรรมในป่าเขา การแทรกซึมบ่อนทำลาย
 ยิงความกระທกกระเหมือนตอชีวิตและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลและประชาชนทั่วไป
 ในเขตปฏิบัติการของพวกเหล่านี้อีกด้วย

4. ผู้ร้ายที่ปฏิบัติการโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ซึ่งตนมีอยู่ ซึ่งเรียกว่าผู้ร้ายชั้นสูง มี
 มากขึ้นกว่าเจิม ที่เป็นเช่นนี้เพราะสามารถแสวงหาประโยชน์ในทางทุจริตโกงยาและมักจะ
 รอดพ้นเงื้อมมือของกฎหมายเสมอเพราะเตรียมการดีและจะมีไหวพริบดีกว่าผู้ร้ายธรรมดา

5. ในสมัยนี้ ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านถูกรบกวนจากพวกคอมมิวนิสต์ ประเทศไทยจึงต้องขอให้ทหารต่างดาว ซึ่งเป็นพันธมิตรเข้ามาช่วยเหลือในกิจการทหาร การเศรษฐกิจ
 และบ้านอื่น ๆ เมื่อทหารต่างดาวจากประเทศซึ่งมีความมั่นคงมาอยู่ในประเทศเช่นนี้ พวกนัก

ธุรกิจการค้าจึงขยายโอกาสจัดใหม่บาร์ ในที่ลับ สถานอาบอบนวด ขึ้นเพื่อย้ำรณรงค์ว่าเรอ
 ความสุขตามรสนิยมส่วนใหญ่ของทหารเหล่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นการนำเอาประเพณีอันไม่เหมาะสม
 และต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากเข้ามาในประเทศ ดังนั้นจึงมีแหล่ง งามมุขแฉ่งต่างมาใน
 รูปสถานพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น เช่น เหตุหนึ่งก็คือให้ เกิดอาชญากรรมประเภทฟุ้ง เพื่อขึ้น

6. ปัญหาเด็กวัยรุ่น ทั้งที่เป็นนักเรียน และไม่ใช่นักเรียน กำลังมีความสำคัญยิ่ง
 ขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะสังคมและศีลธรรมได้เสื่อมโทรมลง เด็กวัยรุ่นนิยมการใช้กำลังรุนแรง
 ทำร้ายถึงขนาดขว้างปาลูกกระเบิด ไขปืนยิง และยกพวกทำร้ายซึ่งกันและกัน และทางโรงเรียน
 ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมไว้ได้

7. อาชญากรจำนวนไม่น้อยไม่ยอมมีความ เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อ
 เจ้านาที่ผู้รักษากฎหมายจะ เขาทำการจับกุม เขาก็จะต่อสู้ขัดขวาง การปฏิบัติงานของ เจ้านาที่
 กรณีเช่นนี้มีอยู่เนือง ๆ

สภาพของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในส่วนกลาง โดยมีรูปแบบของอาชญากรรมเปลี่ยนแปลง
 ไปและมีการกระทำที่รุนแรง โหดร้ายทารุณยิ่งกว่าเมื่อ 10 ปีก่อน ดังกรณีต่อไปนี้

การฆาตกรรมแล้วจัดมัจฉาศีลกระสุนนำไปตวงน้ำเพื่อปกปิดความผิด

การฆาตกรรมแล้วจัดมัจฉาศีลกลอง แล้วจัดการส่งกลองนั้นโดยทางรถไฟไปให้ผู้รับ

ในต่างจังหวัดเพื่ออำพรางให้การสืบสวนคดีไขว่เขว

การฆาตกรรมโดยการใช้อาวุธดอง เด็กไปฆ่า เพื่อปลดทรัพย์สิน

การฆาตกรรมโดยการส่งกลอง ของขวัญบรรจุระเบิดเวลา

การปล้นทรัพย์คนขับรถรับจ้างและทำร้ายคนขับรถมาดเจ็บ บาดเจ็บสาหัสและ

ถึงตาย

การปล้นทรัพย์รถยนต์บรรทุกเงินของธนาคารโดยมีการวางแผนการปล้นไว้ล่วงหน้า

การปล้นทรัพย์แล้วทำทารุณกรรมกับเจ้าทรัพย์โดยจับมัดมัดใส่ขุมนจนถึงแก่ความตาย

นักเรียนก่อการวิวาท ยกพวกทำร้ายซึ่งกันและกัน

การใช้อาวุธปืนที่ร้ายแรงและระเบิดขวดทำร้ายกัน

การใช้พาหนะรถยนต์ จักรยานยนต์และเรือหางยาวปล้น รานค้า เพชร ทอง รูปพรรณ

การลักขโมยรถจักรยานยนต์นำไปเปลี่ยนสภาพแล้วขายตามจังหวัดต่าง ๆ
สภาพของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในส่วนภูมิภาคนั้นได้มีรูปแบบของอาชญากรรมเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน และมีการกระทำที่รุนแรง โหดเหี้ยมยิ่งกว่าเมื่อ 10 ปีก่อนนั้น ดังกรณีต่อไปนี้
การปล้นรถยนต์โดยสารนอกจากจะเก็บทรัพย์สินแล้วยังทำร้ายคนขับและผู้โดยสาร
การปิดตลาดแล้วทำการปล้นร้านค้าในคราวเดียวกันหลาย ๆ ร้าน
การปล้นร้านค้า เครื่องทอง รูปพรรณและเครื่องเพชร
จำนวนคนร้ายที่ทำการปล้นในรายหนึ่ง ๆ มีจำนวน 5 ถึง 10 คน
การปล้นรถบรรทุกสินค้าและรถบรรทุกน้ำมันและผาคคนขับและคนตีรถเพื่อปกปิด

ความผิด

การใช้รถยนต์ จักรยานยนต์เป็นพาหนะในการฆาตกรรม
การลักลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครอง
การปิดสวนยางทำการขู่เข็ญเรียกร้องค่าคุ้มครอง
การแทรกซึมบ่อนทำลายของผูกขาดการร้ายซึ่งกระทำโดยวิธีการรุนแรง
การล่อลวงและใช้กำลังจูงคนนำพาไปเรขายตามของโสเภณี
การปลอมแปลงโฉมแล้วนำไปขายฝาก
การจับตัวคนไปคุมขังแล้วเรียกค่าไถ่

วิธีการป้องกันปราบปรามและแก้ไขอาชญากรรม

อาชญากรรมได้ก่อให้เกิดความเสียหายและสูญเสียแก่ประเทศชาติในปีหนึ่ง ๆ อย่าง
มากมายหลาย ทั้งในค่านทรัพย์สินเงินทอง ในค่านผลผลิตที่ต้องขาดไป ในค่านชีวิตร่างกาย
และความสงบสุขของประชาชน เช่น งบประมาณของกรมตำรวจที่ใช้จ่ายในการป้องกันและ
ปราบปรามอาชญากรรม งบประมาณของกรมราชทัณฑ์ ที่จะต้องใช้จ่ายเป็นค่าควบคุมเลี้ยงดู
อาชญากร แต่ละปีเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้เรายังไม่สามารถประมาณได้ว่าในปีหนึ่ง ๆ
ทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้ายโดยอาชญากรรมสูญเสียไปทั้งหมดเท่าใด มีประชาชนที่ต้องได้รับบาดเจ็บ
วิกลจริต เสียแขนขาหรืออวัยวะต่าง ๆ ตลอดจนชีวิตในปีหนึ่ง ๆ มีจำนวนเท่าใด ดังนั้นจะมี

ทางใบบ้างที่จะสามารถป้องกันอาชญากรรมได้ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่มนุษยชาติเป็นอย่างมากทีเดียว

ชาย เสวีกุล²¹ กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรมที่จะให้ได้ผลดีนั้น จะต้องมุ่งความสนใจลงไปถึงปัจจัยต่าง ๆ อันมีผลช่วยให้เกิดอาชญากรรม มิใช่มองกันที่อาการคือตัวอาชญากรรมเอง และการพิจารณาเพื่อแก้ไขในสถานปัจจัยก็จำเป็นต้อง ระวังไว้เสมอว่าปัจจัยนั้นมีอยู่หลายอย่างหลายประการ การป้องกันอาชญากรรมจะต้องมีหลายวิธี แต่ละวิธีก็ต้องเหมาะสมกับปัจจัยแต่ละอย่างได้ นอกจากนั้นปัจจัยแต่ละอย่างก็ยังมีส่วนสัมพันธ์ ช่วยกันถึงและกันให้คนเราประกอบอาชญากรรม ฉะนั้นในการหาวิธีป้องกันก็จำเป็นต้องกระทำพร้อม ๆ กันหลาย ๆ ด้าน และให้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดด้วย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรสนใจมากที่สุด ได้แก่

1. ความเสื่อมโทรมของท้องถิ่น
2. ครอบครัว ซึ่งบกพร่องทั้งในสถานความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทั้งในด้านการอบรมนิสัยเด็ก ๆ
3. ความวุ่นวายทั้งในทางอารมณ์และทางจิตใจ ซึ่งอาจเป็นอยู่ชั่วคราวหรือถาวรก็ได้

4. ความเฉยเมยของสังคมส่วนรวม ซึ่งปล่อยให้มีการก่ออาชญากรรมที่ทรงอิทธิพลหรือปล่อยให้มีการประกอบอาชญากรรมในวงการธุรกิจอยู่ตลอดเวลา

การแก้ไขสภาพแห่งชุมชนที่เสื่อมโทรมใหญ่กลับคืนมาอาจจะต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสถาบันต่าง ๆ ของชุมชนนั้นหลาย ๆ ประการ หรือทั้งหมดก็ได้แต่ความจำเป็น เช่น โรงเรียน ตำรวจ การประสานงานของชุมชนต่าง ๆ การวางแผนผังบริเวณที่อยู่อาศัย จัดสร้างให้ถูกสุขลักษณะ เหมาะสมกับที่คนจะอยู่ มีสถาบันที่จะช่วยส่งเสริมปลูกฝังความดี เช่น โรงเรียน วัด สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ สถานีตำรวจ เป็นต้น

การแก้ไขสถานะครอบครัว เพราะครอบครัวมีความสำคัญมากในการสร้างบุคลิกภาพและนิสัยใจคอของคน ครอบครัวจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันเด็กกระทำผิดเช่นเป็นผล

²¹ชาย เสวีกุล, พ.ศ.อ. เรื่องเดียวกัน, หน้า 169 - 173.

เชื่อมโยงไปถึงการป้องกันอาชญากรรม ในสหรัฐอเมริกา มีศูนย์แนะนำช่วยเหลือผู้เสียหายในสถานต่าง ๆ เช่น ช่วยเหลือแนะนำผู้เสียหายที่เป็นผู้ประสบปัญหายุ่งยากในทางครอบครัว หรือมีนิสัยไม่ตรงกัน กรณีหย่าร้าง เป็นต้น มีหน่วยให้การศึกษารวมแก่มิคาการความช่วยเหลือผู้เสียหายให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเลี้ยงดูบุตร

การแก้ไขความผิดปกติก็น่าสนใจและอารมณ์ พบว่ามีผู้กระทำผิดจำนวนมากมีความผิดปกติกทางจิตใจหรืออารมณ์ ซึ่ง เป็นผลผลักดันให้หาทางออกไปในการประกอบพฤติกรรมอันผิดกฎหมาย พฤติกรรมที่เป็นไปในทางประกอบอาชญากรรมนี้อาจปรากฏขึ้นเป็นเวลาดังหลาย ๆ ปีหลังจากที่เด็กได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแรงในทางจิตใจ ฉะนั้นจึงควรจะมีผู้เชี่ยวชาญในกานนี้คือจิตแพทย์คอยให้การตรวจดูแลและแนะนำเด็กและบิดามารดา ผู้ปกครองให้เพียงพอ จึงจะ เป็นผลดีในการที่จะป้องกันในขั้นต้น

ความรับผิดชอบของประชาชน ประชาชนโดยทั่วไปมีส่วนช่วยในการป้องกันอาชญากรรม อยู่ไม่น้อย เช่น ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการ เป็นหูเป็นตาและแจ้ง เบาะแสหรือ พฤติการณ์ของบุคคลหรือคณะบุคคลอันเป็นภัยต่อสังคม เช่น ขงโจร แหล่งรับซื้อของโจร เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถป้องกันอาชญากรรมได้ด้วยการใช้ความระมัดระวังต่อทรัพย์สินและชีวิต ร่างกายของตน มีมาตรการต่าง ๆ สำหรับป้องกันการโจรกรรม เช่น มีรั้วบ้านที่มั่นคง ปิด ประตูหน้าต่าง ๆ เวลากลางคืน เป็นต้น

เทอคุไทย ไชขาว²² ได้ให้ข้อคิดเห็นในการลดอาชญากรรมดังนี้ รัฐบาลน่าจะ พิจารณาทอง รอบคอบ เพื่อช่วยแก้ปัญหาอาชญากรรม นับตั้งแต่ในคาบสง เสริมอาชีพเพื่อแก้ปัญหา กนว่างงาน ค่าครองชีพที่สูงลิ่วอยู่ในปัจจุบัน การให้สวัสดิการแก่ประชาชนเท่าที่ควร ให้ ความเป็นธรรมแก่สังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่งเสริมการศึกษาแก่เยาวชน ลดสถาน ฌายมุขทั้งหลายลงไป กลดมเกล่าจิตใจประชาชนให้มากยิ่งขึ้นตั้งแต่อนุชนขึ้นมา สิ่งสำคัญ

²²เทอคุไทย ไชขาว (นามแฝง), "การลดอาชญากรรม," วารสารอาชญากรรม ปีที่ 7 เล่มที่ 74, มกราคม 2515, (พระนคร:โรงพิมพ์มิตรเจริญ, 2515), หน้า 9.

อีกอย่างหนึ่งก็คือควรจะมีการแก้กฎหมายที่ไม่เหมาะสมเสียใหม่ เช่น บรรดาโจรผู้ร้ายที่กระทำผิดออกจากรังทัณฑ์โทษ ก็รับสารภาพตลอด ศาลก็ลดโทษให้ครึ่งหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น ผู้ร้ายซึ่งไม่หวั่นเกรงต่อกุศกร่างอยู่แล้ว เมื่อกระทำผิดถูกจับก็รับสารภาพเพื่อขอความปราณีต่อศาล พอพ้นโทษออกมาอีกอาจทำกรรมอื่น การแก้ไขสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะช่วยลดอาชญากรรมลงได้บ้าง

สัญญา สัญญาวิวัฒน์²³ ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศดังนี้ ในประเทศไทยขณะนี้การกระทำผิดทางเพศได้ทวีความรุนแรงและส่วนมากผู้กระทำผิดเป็นบุคคลในวัยหนุ่ม แม้ความผิดนี้จะใช้กฎหมายอาญาเป็นแนวกรพิจารณาโทษก็ตาม ในกรณีการกระทำผิดทางเพศที่ก่อให้เกิดความเสียหายถึงแก่ชีวิตมักจะไม่ได้รับการพิจารณาโทษสถานหนักถึงจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ผู้กระทำผิดมักเป็นผู้มีบุคลิกภาพทราม กระทำผิดทางเพศในลักษณะรุนแรงทารุณกรรมแก่ผู้อื่น วิธีการลงโทษขั้นรุนแรงแก่บุคคลประเภทนี้หาได้เป็นการป้องกันอาชญากรรมเป็นการถาวรไม่ จำเป็นจะต้องมีการบำบัดรักษาทางแพทย์เป็นระยะเวลานานจะเป็นวิธีที่ถูกตองกว่า

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายอาญา

บุคคลจะต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย²⁴ โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้²⁵ ประหารชีวิต จำคุก ถูกขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน

²³สัญญา สัญญาวิวัฒน์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 67.

²⁴วิชัย เกเกษันท์ และ วารุณี อารยสุข, เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

²⁵เรื่องเดิม, หน้า 19.

บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาชญากรรมต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้อำนาจ
โดยประมาทในกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิด เมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่ใน
กรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ต้องได้รับผิดเมื่อได้กระทำโดยไม่มีเจตนา²⁶

กระทำโดยเจตนา ได้แก่กระทำโดยรู้สึกในการที่กระทำ และในขณะเดียวกัน ผู้
กระทำประสงค์ต่อผลหรือยั้งใจ เห็นผลของการกระทำนั้น

กระทำโดยประมาท ได้แก่การกระทำด้วยความประมาทโดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจาก
ความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์และผู้กระทำอาจใช้
ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

วัตถุประสงค์ของการลงโทษ²⁷ เพื่อยับยั้งการกระทำผิด เพื่อเป็นการแก้แค้น
เป็นการตัดผู้กระทำผิดออกจากสังคม เป็นการแก้ไขผู้กระทำผิด และเพื่อเป็นการป้องกัน
อาชญากรรม

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ราฟิง ศิริวิเชียร²⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะสภาพของ เยาวชนที่กระทำความ
ผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มาจนถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางใน พ.ศ.2506 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ต้องการทราบลักษณะสภาพของ เยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่นเดียวกับ สัตุนาติ

²⁶ เรื่องเดิม, หน้า 38.

²⁷ อรรถ สุวรรณบุบผา "วิวัฒนาการของระบบเรือนจำ," วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 20
เล่มที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2515 (พระนคร:โรงพิมพ์มหาดไทย, 2515), หน้า 27.

²⁸ ราฟิง ศิริวิเชียร, "ลักษณะสภาพของ เยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มา
ถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางใน พ.ศ.2506," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ครอบครัว การศึกษา อาชีพ ฐานะทางครอบครัวและอาชีพของผู้ปกครอง การวิจัยพบว่า เด็กที่กระทำผิดส่วนมากมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ในการอบรม การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่สำเร็จไม่เกินระดับมัธยมศึกษา

วรรณวรรณ ศิลป์ประภว²⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจลักษณะสภาพการกระทำผิดของ เยาวชนประเภททำร้ายร่างกายที่มาถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางใน พ.ศ. 2506 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของ เยาวชนผู้กระทำผิดส่วนมากสำเร็จเพียงประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาคือสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การกระทำผิดมักเกิดจากผู้ขึ้นชั่งจูง ใช้งาน รองลงมาคือบันคาลโทสะและเกิดจากความประมาท เยาวชนผู้กระทำผิดส่วนมากมาจากครอบครัวฐานะปานกลาง รองลงมาคือฐานะยากจน เยาวชนที่มาจากฐานะคมีน้อยที่สุด

เรณู เชาว์นเกษม³⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาถึง ภูมิหลัง เกี่ยวกับ อายุ เชื้อชาติ ฐานะความผิดที่ได้กระทำ อาชีพของเด็กและเยาวชน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สาเหตุการกระทำผิดและระดับสติปัญญาของเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดส่วนมากไม่มีอาชีพ รองลงมาคือรับจ้าง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองก็เช่นเดียวกัน ความผิดที่ทำมากที่สุดคือลักทรัพย์ สาเหตุของการกระทำผิดเนื่องจากการขมขื่นมาไม่ตี การคบเพื่อนที่ประพฤติชั่ว และเนื่องมาจากครอบครัว ระดับสติปัญญาของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดนี้อยู่ในขั้นต่ำกว่าปกติ

²⁹วรรณวรรณ ศิลป์ประภว, "การสำรวจลักษณะสภาพการกระทำผิดของ เยาวชนประเภททำร้ายร่างกายที่มาถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง พ.ศ. 2506," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

³⁰เรณู เชาว์นเกษม, "สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

อาชญากรรมนั้นเป็นภัยคุกคามกับโลก ไม่มีสาเหตุที่จะยุติได้อย่างแท้จริง ใด
 ก็ตามถ้าเราไม่พยายามที่จะหาทางป้องกัน ปรามปรามและแก้ไขแล้ว นับวันก็ยิ่งจะทวีความ
 รุนแรงและเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกที จะทำลายทั้งชีวิตร่างกาย ตลอดจนทรัพย์สินอย่างมาก
 เหลือที่จะประมาณค่าได้ โลกกล่าวมาแล้วว่าการศึกษาดิติอาชญากรรมจะเป็นทางหนึ่งที่จะ
 ช่วยในการวางแผนปรามปรามและแก้ไขอาชญากรรม ดังนั้นการเก็บรวบรวมสถิติอาชญากรรม
 จึงนับว่าสำคัญและจำเป็นมาก เท่าที่ผ่านมาประเทศไทยยังไม่มีวิธีการเก็บรวบรวมสถิติ
 อาชญากรรมได้อย่างละเอียดถูกต้อง หรือเพื่อสะดวกแก่การวิจัย สถิติอาชญากรรมนี้ องค์การ
 เอฟ. บี. ไอ. (Federal Bureau of Investigation) สหรัฐอเมริกาได้มีวิธีการเก็บ
 รวบรวมไว้อย่างละเอียด และได้ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ทุก 6 เดือน เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนัก
 ถึงอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วย ประเทศไทยควรจะทำอย่างนี้ เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้อง
 เก็บไว้เป็นความลับอย่างใด ในการวิจัยเรื่องการศึกษาดิติอาชญากรรมในประเทศไทย
 พ.ศ. 2506 ถึง พ.ศ. 2515 นี้ ผู้วิจัยสร้างตารางฉบับที่สมบูรณ์ขึ้นเอง และมีจุดประสงค์
 ที่จะศึกษาลักษณะแนวโน้มของอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ตลอดจนลักษณะทางสังคมของ
 อาชญากรอีกด้วย.